

Στις 8 Ιουνίου 2016 πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία εκδήλωση αφιερωμένη στο έργο της Θάλειας Καλλιγιάννη, λογοτέχνης και δημοσιογράφου από τον Πλατανιά. Η εκδήλωση έγινε σε αίθουσα του «Caldera Creta Paradise». Το έργο και τη ζωή της πεζογράφου, εκδότριας, ζωγράφου, δημοσιογράφου και μεγάλης αγωνίστριας για τα δικαιώματα των γυναικών, της Πλατανιανής Θάλειας Καλλιγιάννη (Κυριακουλάκη), η οποία έζησε και δημιούργησε τον περασμένο αιώνα, τίμησαν το Γυμνάσιο και ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πλατανιά.

Το αφιέρωμα ξεκίνησε με μία αναφορά για τη σχέση της Θάλειας Καλλιγιάννη με τον Πλατανιά από τον πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου Τιμολέοντα Φραγκάκη, ο οποίος τόνισε ότι «η Καλλιγιάννη είχε ισχυρούς δεσμούς με τον Πλατανιά, βιολογικούς και πνευματικούς, τους οποίους ποτέ δεν απαρνήθηκε. Ήταν ένας αξιόλογος άνθρωπος όχι μόνο για το χωριό μας, αλλά για την Κρήτη και την Ελλάδα».

Στη συνέχεια η Πρόεδρος του Συνδέσμου Φιλολόγων Χανίων Μαρίνα Αρετάκη στην ομιλία της με τίτλο: «Μνημονεύοντας μια ανήσυχη γυναίκα» αναφέρθηκε στη ζωή και το έργο της Θάλειας Καλλιγιάννη, στο πρώτο μυθιστόρημα της με τίτλο «Ελβίρα», ενώ στάθηκε ιδιαίτερα στην περίοδο του μεσοπολέμου μέχρι το 1939.

Αμέσως μετά τον λόγο πήραν οι μαθήτριες Φιλίππα Αγγελάκη, Ναταλία Πωίμου και Μάγδα Αδαμίδη της Β' τάξης, οι οποίες παρουσίασαν τις εργασίες που δημιούργησαν αφού μελέτησαν συγκεκριμένα βιβλία της Θάλειας Καλλιγιάννη, που βρίσκονται στη βιβλιοθήκη του Γυμνασίου Πλατανιά. Την επιμέλεια των παρουσιάσεων είχε η φιλόλογος Μαρία Μαγουλά. Η Φιλίππα Αγγελάκη παρουσίασε την εργασία της: «Η καθημερινή ζωή στην Κρήτη στα χρόνια της Κατοχής», βασισμένη στο βιβλίο «Το κάστρο του Λευτέρη». Η Θάλεια Καλλιγιάννη στο βιβλίο αυτό αφηγείται την ιστορία του Λευτέρη Βολάνη αλλά και των συγχωριανών του που ζούσαν στον Σκηνέ Κυδωνίας, λίγο έξω από τα Χανιά κατά τη διάρκεια της γερμανικής Κατοχής. Η καθημερινή ζωή στην Κρήτη ήταν ιδιαίτερα δύσκολη. «Στις 2 Ιουνίου 1941, οι Γερμανοί περικύκλωσαν τ' Αλικιανού που έγινε η μάχη, συγκέντρωσαν τους κατοίκους και διάλεξαν 40 και τους εκτέλεσαν. Όταν ο Λευτέρης τόμαθε, συγκέντρωσε την ομάδα του, την ανασυγκρότησε, και δρούσαν στα υψώματα γύρω στον Σκηνέ». Επίσης, πολλοί κάτοικοι αφού έχασαν τις οικογένειές τους και τα σπίτια τους, εξορίστηκαν από τα χωριά τους και δεν τους επιτράπηκε να επιστρέψουν. Τα παιδιά με έμφυτη περιέργεια και την άγνοια του κινδύνου που συνήθως τα διακατέχει, γίνονται συχνά τραγικά θύματα.

Επίσης, η Φιλίππα Αγγελάκη παρουσίασε την εργασία της «Η γυναίκα στην Κρήτη» που δημιούργησε αφού μελέτησε το βιβλίο «Η καπετάνισσα της Ρίζας» στο οποίο περιγράφεται η ζωή στην Κρήτη πριν, αλλά και κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Με την κήρυξη του πολέμου η καθημερινή ζωή αλλάζει ριζικά για όλους. Μετά την πτώση της Κρήτης, οι γυναίκες είναι εκείνες που αναλαμβάνουν το βάρος για την καλλιέργεια της γης και τον ανεφοδιασμό των επαναστατών με τρόφιμα, ενώ παράλληλα προσπαθούν να μην κινούν τις υποψίες των Γερμανών κατακτητών. Η Αρχόντω, η κεντρική ηρωίδα, είναι εκείνη που έχει τον ηγετικό ρόλο στην αντίσταση των γυναικών και γι' αυτόν τον λόγο ονομάζεται «καπετάνισσα της Ρίζας». «Η Αρχόντω σκαρφάλωσε σ' ένα ύψωμα και για πολλήν ώρα ανέμιζε τη λευκή μαντήλα της που έμοιαζε σαν ειρηνική σημαία με το χέρι τεντωμένο σαν κοντάρι».

Στη συνέχεια η Ναταλία Πρωίμου παρουσίασε την εργασία της «Η γυναίκα στην Κρήτη, από τους προϊστορικούς χρόνους ως τη βυζαντινή εποχή», η οποία βασίστηκε στο έργο της Θάλειας Καλλιγιάννη «Η αρχόντισσα με το κόκκινο άλογο». Το έργο αυτό μοιάζει με παραμύθι και αποτελείται από ιστορικά διηγήματα. Η συγγραφέας παρουσιάζει μέσα από τους αιώνες την κρητική γυναίκα δυνατή και ξεχωριστή. Από την παλαιολιθική εποχή η γυναίκα απολάμβανε μεγάλη εκτίμηση παρ' όλο που την είχαν περιορίσει στις δουλειές του σπιτιού. Όμως κατάφερνε να μάθει πολλά γιατροσόφια. Όταν φτάνουν οι Δωριείς στην Κρήτη, τότε είναι που η γυναίκα γίνεται χρήσιμη στους άντρες, μα ταυτόχρονα υποβαθμίζεται κοινωνικά. Τα βυζαντινά χρόνια δεν έχουν πολλά δικαιώματα, οι γυναίκες αντιμετωπίζονται ως κατώτερα όντα, όμως εξαίρεση αποτελούν οι γηραιότερες και ιδίως οι μορφωμένες. Ο αμόρφωτος λαός πίστευε στις δεισιδαιμονίες και αναζητούσε τα ξόρκια που θα έλυναν τα μάγια. Πρωταγωνιστικό ρόλο έχουν κι εδώ οι γυναίκες.

Τέλος, την εργασία της «Η γυναίκα στην μεταπολεμική εποχή» παρουσίασε η Μάγδα Αδαμίδη. Η μαθήτριά αφού μελέτησε το «Αφεντικό», το πιο αξιόλογο διήγημα της Θάλειας Καλλιγιάννη από το βιβλίο της «Το αφεντικό και άλλα αφηγήματα» κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στα δημιουργήματα της Καλλιγιάννη ξεχνάμε τα στερεότυπα που θέλουν τις γυναίκες καθηλωμένες στο σπίτι, στο νοικοκυριό και στα παιδιά. Η συγγραφέας μας "συστήνει" έναν άλλο τύπο γυναίκας, που ιδιαίτερα μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, μαθαίνει να δρα ανεξαρτητοποιημένα και ελεύθερα. Τόσο στη δουλειά όσο και στην κοινωνία, οι γυναίκες στα έργα της ανοίγουν τα φτερά τους και χαράζουν δειλά δειλά τους δικούς τους δρόμους που θα τους προσφέρουν σταδιακά δικαιώματα και αναγνώριση.

Title of the document

Διαβάστε την έκδοση που δημιούργησαν οι μαθητές του Γυμνασίου Πλατανιά για την Θάλεια Καλλιγιάννη